

### **76. Η ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ Η ΑΠΙΣΤΙΑ**

Η αισιοδοξία και η ελπίδα που αναφέραμε στο προηγούμενο κείμενο, έχουν πολύ μεγαλύτερη ισχύ, όταν συνοδεύονται από την πίστη.

Η λέξη «**πίστη**» ετυμολογείται από το ρήμα **επίσταμαι**, που σημαίνει, γνωρίζω κάτι πολύ καλά, είμαι βέβαιος, έχω πεποίθηση. Από το ίδιο ρήμα ετυμολογείται και η λέξη **επιστήμη**, που δηλώνει την πλήρη και ακριβή γνώση των φαινομένων ή άλλων θεμάτων.

Στην περίπτωση της πίστης, τι είναι εκείνο που γνωρίζουμε πολύ καλά και με βεβαιότητα;

Είναι η επίγνωση ότι υπάρχουν οι ανώτερες Θείες Δυνάμεις, οι οποίες παρακολουθούν τα πάντα και έχουν την δυνατότητα να επεμβαίνουν εκεί όπου οι συνθήκες είναι κατάλληλες.

Στις Θείες Δυνάμεις περιλαμβάνονται και οι Άγγελοι-Φύλακες που διδάσκονται στον Χριστιανισμό, οι οποίοι προσπαθούν να καθοδηγήσουν τους ανθρώπους στα καθήκοντά τους, χωρίς όμως να επεμβαίνουν στην ελεύθερη βούληση. Όταν λοιπόν ένας άνθρωπος, έχοντας ακλόνητη πίστη, επικαλείται τη βοήθεια των Θείων Δυνάμεων, έρχεται σε άμεση επαφή με αυτές και ενισχύεται στις προσπάθειές του για την επίλυση των προβλημάτων του.

Όλα αυτά δεν είναι φανταστικές εικασίες, αλλά αλήθειες, οι οποίες συνιστούν την άλλη όψη της φυσικής πραγματικότητας. Το ότι αυτή η άλλη όψη δεν φαίνεται άμεσα, δεν σημαίνει ότι δεν υπάρχει. Γίνεται όμως αντιληπτή και κατανοητή μέσα από τα αποτελέσματα των ενεργειών της, τα οποία συνήθως οι άνθρωποι τα αποκαλούν θαύματα, ενώ αυτά εντάσσονται στις φυσικές επιδράσεις των υπερ-φυσικών Θείων Δυνάμεων.

Το πώς ενεργούν αυτές οι Δυνάμεις, είναι δύσκολο να το αντιληφθεί ο άνθρωπος. Όπως είπαμε, επεμβαίνουν όταν οι συνθήκες είναι κατάλληλες. Και τις κατάλληλες συνθήκες τις δημιουργεί ο ίδιος ο άνθρωπος, με την πίστη, την αισιοδοξία και την ελπίδα του, προσηλωμένος στα ανώτερα ιδανικά της οντότητός του, έχοντας την απόλυτη βεβαιότητα, ότι όλα όσα συμβαίνουν, γίνονται με προοπτική το καλό και αγαθό. Με τις σκέψεις αυτές δημιουργεί ένα ευσώονο πνευματικό πεδίο, μέσα στο οποίο μπορούν να εδρεύσουν και να ενεργήσουν οι Θείες Δυνάμεις.

Όταν όμως η πίστη γεννάται από τις υλικές ανάγκες, ή από τον φόβο απέναντι στο άγνωστο, τότε δεν είναι πραγματική πίστη, αλλά πνευματική αδυναμία, οπότε δεν έχει κανένα αποτέλεσμα.

Από την άλλη πλευρά, η απιστία σημαίνει ότι ο άνθρωπος δεν παραδέχεται την ύπαρξη Θείων Δυνάμεων, ούτε του Πνευματικού Κόσμου. Φυσικά η άποψη αυτή είναι λανθασμένη, διότι έρχεται σε αντίθεση με την θεϊκή ψυχή, που αποτελεί την κινητήρια δύναμη της οντότητος. Συνεπώς, στον άνθρωπο της απιστίας δημιουργείται μια ανισορροπία

στον εσωτερικό του κόσμο, που μπορεί να τον οδηγήσει σε άσχημες καταστάσεις, όπως το άγχος, η αίσθηση για την κενότητα της ζωής, η έλλειψη πνευματικής ικανοποίησης κ.λπ.

Η συστηματική καλλιέργεια της πραγματικής πίστης, μπορεί να οδηγήσει τον άνθρωπο μέχρι το σημείο να θαυματοουργεί, διότι λαμβάνει την ψυχική του ενέργεια από τον Δημιουργό.

Κατά τα πρώτα στάδια για την ανάπτυξη της πίστης, οι άνθρωποι έχουν ανάγκη και από κάποια υλικά αντικείμενα, τα οποία να απεικονίζουν τις Θείες Δυνάμεις, όπως τις πιστεύει ο ίδιος, ώστε να επικεντρώνεται το πνεύμα του σ' αυτές. Όταν όμως η πίστη καλλιεργηθεί σε ικανοποιητικό βαθμό, τότε ο μύστης δεν έχει ανάγκη τέτοιων υλικών αντικειμένων, διότι αισθάνεται μέσα σε ολόκληρη τη Φύση την παρουσία του Θεού.

Ευχαριστώ.

Βιβλιογραφία:

*Ο Πνευματισμός και ο Σύγχρονος Άνθρωπος.* ISBN: 9607874072

[www.dmakrygiannis.gr](http://www.dmakrygiannis.gr)

[www.divinelight.org.gr](http://www.divinelight.org.gr)